

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**  
**DECIZIE**

**04 noiembrie 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul Penal în următoarea componență:  
președinte  
judecători

**Catan Liliana**  
**Ghervas Maria**  
**Pitic Mariana**

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și Șeful secției asistență juridică generală a BC „Victoriabank” SA, Cirimpei Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

**BOGHEAN Ivan XXXXX**, născut la XXXXX,  
în XXXXX, domiciliat în XXXXX.

**Termenul de examinare a cauzei:**

***Prima instanță:*** 15.01.2016 – 18.11.2016;

***Instanța de apel:*** 07.12.2016 – 15.02.2017;

28.08.2017 – 23.05.2018;

16.01.2019 – 02.06.2020;

***Instanța de recurs:*** 12.05.2017 – 25.07.2017;

16.08.2018 – 27.11.2018;

24.07.2020 – 04.11.2020.

**c o n s t a t ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2016, Boghean Ivan a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal din motiv că, acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii. Instanța de fond nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile înaintate de către BC „Victoriabank” SA cu privire la încasarea de la Boghean Ivan a prejudiciului cauzat.

**2.** Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului, Boghean Ivan a fost pus sub învinuire că a săvârșit însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate, adică însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, infracțiune prevăzută de art. 251 Cod penal, în circumstanțele în care, la

21.12.2011, între SRL „Sebgrup-Trans”, reprezentată de directorul Ivan Boghean și BC „Victoriabank” SA, au fost încheiate contractele de gaj nr. 1638 (C) și nr. 1638 (B) asupra bunurilor mobile, în vederea garantării rambursării integrale a creditului beneficiat de către SRL „Devas-Trans”, reprezentată la fel de Ivan Boghean, a dobânzilor, penalităților și a tuturor cheltuielilor suportate de către creditorul gajist în rezultatul întreținerii bunului gajat și exercitării dreptului de gaj, precum și a prejudiciului cauzat prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor conform contractului de credit nr. 1638 din 14.11.2007, în sumă de 650.000 Euro. Potrivit contractelor de gaj menționate, bunurile gajate urmau să se afle pe str. Bariera Sculeni mun. Chișinău, iar conform pct. 3.2.1), 2), debitorul gajist se obliga să asigure păstrarea, întreținerea și exploatarea bunului gajat fără a admite sau întreprinde fapte îndreptate spre distrugerea, deteriorarea sau diminuarea valorii lui peste mărimea uzurii normale și să nu efectueze fără acordul scris al creditorului gajist oricare acte de dispoziție cu bunul gajat, inclusiv să nu-l greveze cu titlu de gaj, să nu-l transmită cu titlu oneros sau gratuit altor persoane fizice și juridice până la expirarea termenului de valabilitate al contractului. Prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău nr. 2e-578/13 din 07.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr. 1638 (C) din 21.12.2011, fiind emis titlu executoriu nr. 2e-578/13 din 07.03.2013. Prin încheierile executorului judecătoresc nr. 018-803/13 din 07.03.2013 și nr. 018-803/13 din 15.03.2013, s-a dispus aplicarea sechestrului pe unitățile de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, în baza titlului executoriu nr.2e-578/13 din 07.03.2013, emis de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău. La 22.04.2014, ÎS CRIS „Registru” a aplicat interdicția de înstrăinare asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans”, inclusiv înregistrate după aceasta din urmă. În perioada 05.02.2013 - 02.04.2013, debitorul gajist Ivan Boghean în baza acordului privind executarea benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013, a predat benevol creditorului gajist BC „Victoriabank” SA o parte din bunurile mobile gajate conform contractele de gaj nr.1638 (C) și nr.1638 (B) din 21.12.2011, însă potrivit actelor de predare-primire s-a stabilit că, majoritatea bunurilor mobile care au fost predate efectiv creditorului gajist BC „Victoriabank” SA erau într-o stare nesatisfăcătoare, iar unele complet dezasamblate.

Totodată, Ivan Boghean nu a predat benevol în baza acordului de executare benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013 și intenționat a tănuit bunurile mobile grevate cu gaj, și anume: camionul de model XXXXX, a.p. 2005, n/î XXXXX, nr. șasiu/nr. motor XXXXX, valoare de gaj 308.547 lei, camionul de model XXXXX, a.p. 2002, n/î XXXXX, nr. șasiu/nr. motor XXXXX, valoare de gaj 140.352 lei și camionul de model XXXXX, a.p. 1998, n/î XXXXX, nr. șasiu/nr. motor XXXXX, valoare de gaj 60.000 lei, care nu se aflau pe adresa XXXXX, indicată potrivit

contractelor de gaj, refuzând în același timp să declare locul aflării acestora.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2i-152/2014 din 20.05.2014, s-a constatat insolvabilitatea și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului față de SRL „Sebgrup-Trans”, în cadrul căreia, la efectuarea de către lichidator a inventarierii bunurilor în scopul identificării bunurilor gajate și sechestrate care aparțineau SRL „Sebgrup-Trans”, a fost constatată lipsa semiremorcii de model TK-KuhlaufliiegerSchmitz, a.p. 2007, n/î XXXXX, nr. șasiu/ nr. motor XXXXX, valoarea de gaj 187.200 lei, a camionului de model XXXXX, a.p. 2000, n/î XXXXX, nr. șasiu/ nr. motor XXXXX, valoare de gaj 88.920 lei și a camionului de model XXXXX, a.p. 2000, n/î XXXXX, nr. șasiu/nr. motor XXXXX, valoare de gaj 59.280 lei, care la fel nu se aflau pe adresa XXXXX, indicată potrivit contractelor de gaj, iar Ivan Boghean intenționat a refuzat să declare locul aflării bunurilor gajate și predarea benevolă a acestora creditorului gajist BC „Victoriabank” SA.

**3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:**

**3.1** Procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Zamă Sergiu, care în termen, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boghean Ivan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de 3 ani; în temeiul art.90 Cod penal, de a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea în privința lui Boghean Ivan cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

**3.2** Reprezentantul părții vătămate BC „Victoriabank” SA, Malai Mariana, a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.11.2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Boghean Ivan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.251 Cod penal, cu numirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei date și admiterea integrală a acțiunii civile cu privire la încasarea de la Boghean Ivan în beneficiul părții vătămate BC „Victoriabank” SA a prejudiciului material cauzat nerecuperat în sumă de 4.686.915, 20 lei.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către reprezentantul părții vătămate BC „Victoriabank” SA, Malai Mariana, casată integral sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boghean Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, și în baza acestei norme legale i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., echivalentul sumei de 30.000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenoriat pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași decizie a fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului prin care, indicând în textul recursului ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și cu indicarea încălcării prevederilor art. 6, 8 CEDO, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2017, a fost admis recursul declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului în baza art. 251 Cod penal, pe declarațiile martorilor Lepădatu Vitalie, Raileanu Vitalie și Petrovici Eleonor din prima instanță, care nu au fost audiați din nou în ședința instanței de apel, după cum era obligată să procedeze instanța de apel, din moment ce judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, aceasta nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea din nou a martorilor a căror declarații constituie o mărturie acuzatorii.

Colegiul penal lărgit a invocat de asemenea că în apelul declarat de procuror în care s-a criticat sentința de achitare, s-a stipulat că: *„chiar dacă în norma incriminatoare la acel moment nu era inclus drept obiect material „bunul gajat”, „bunul sechestrat” forma obiectul material al infracțiunii și nicidecum instanța de fond nu putea să nu rețină această circumstanță”* (f. d. 38, vol. III). La fel, a invocat în apel că *„este important de reținut că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal al RM este o infracțiune continuă și anume consumarea acesteia a avut loc după emiterea încheierii Judecătoriei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate, respectiv pentru fapta prejudiciabilă de însușire și tăinuire a bunurilor sechestrate era prevăzută expres răspunderea penală în norma incriminatoare”* (f. d. 39, vol. III).

S-a evidențiat din apelul procurorului că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal a fost *„consumată după emiterea încheierii Judecătoriei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate”*, dar în decizia instanței de apel s-a indicat că *„cunoașterea momentului consumării infracțiunii continue are importanță or, în cazul infracțiunilor continue, legea penală aplicabilă în timp este legea în vigoare la momentul încetării acțiunii infracționale. În speță, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorității de stat - organul de urmărire penală, care la 30.04.2015 s-a sesizat în rezultatul depunerii la 27.03.2015 a plîngerii penale de către partea vătămată BC*

„Victoriabank” SA (f. d. 96, vol. III), prin ce iarăși nu s-au respectat nici limitele apelului și nici a rechizitoriului, care trebuie să cuprindă perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată, pe care urma să se expună instanța de apel, ce nu s-a realizat în speța dată și respectiv nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

Tot cu privire la limitele apelului procurorului, Colegiul penal lărgit a menționat că prin încheierea Judecătorei Buiucani din 07.03.2013 s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr. 1638 (C) din 21.12.2011, dar nu și nr. 1638 (B), care se regăsesc în fapta constatată de către instanța de apel (f. d. 88-89, vol. III), prin ce la fel au fost depășite limitele apelului procurorului Zamă Sergiu, ce nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

Astfel, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a constatat perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată lui Boghean Ivan

**8.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2018 au fost admise apelurile declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate BC „Victoriabank” SA, Malai Mariana, a fost casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boghean Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, și în baza acestei norme legale i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., echivalentul sumei de 30.000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitate de antreprenariat pe un termen de 3 ani.

Prin aceeași decizie a fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

**9.** În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, a constatat fapta ca fiind dovedită conform descrierii efectuate în conținutul rechizitoriului, concluzionând că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 251 Cod penal.

Aceste circumstanțe, a conchis instanța de apel, au fost stabilite prin totalitatea probelor administrate, verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor în cumul au dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate a conchis că, în acțiunile inculpatului sunt prezente atât elementele care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

Astfel, a constatat instanța de apel că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Boghean Ivan, inclusiv vinovăția acestuia,

care s-a dovedit prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Mai mult, instanța de apel a reținut în coroborare cu alte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești și declarațiile inculpatului la etapa urmăririi penale, potrivit cărora și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, de cele comise s-a căit sincer (f.d.160, vol. I).

În ce privește acțiunea civilă înaintată de BC „Victoriabank” SA către Boghean Ivan, instanța de apel a conchis, că deși a fost concretizat prejudiciul cauzat, totuși nu este suficient de clar, în situația în care, pe de o parte, însuși reprezentantul părții vătămate a declarat că, inculpatul Boghean Ivan a întors o parte din bunuri, adică a rambursat parțial datoria față de bancă, iar pe de altă parte, nu se cunoaște valoarea tuturor bunurilor nereturnate, care sunt în diferite stadii de integritate, deci, în temeiul art. 387 alin.(3) Cod de procedură penală, a decis a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de către BC „Victoriabank” SA împotriva lui Boghean Ivan cu privire la încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu și-a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată poate fi atins prin aplicarea pedepsei penale sub formă de amendă, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, și anume faptul că inculpatul nu are antecedente penale și a comis o infracțiune mai puțin gravă.

**10.** Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței din 18 noiembrie 2016.

În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat, ca instanța de apel nici de această dată nu a respectat indicațiile din Decizia Colegiului Penal al CSJ din 25 iulie 2017, astfel, nu a constatat perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată lui Boghean Ivan.

În speță instanța de apel a constatat că, infracțiunea prevăzută la art. 251 Cod penal se consideră consumată din momentul producerii prejudiciului material (în cazul modalităților de însușire (consumare) și înstrăinare) sau din momentul tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor gajate, sechestrate.

În acest sens, se evidențiază poziția procurorului Zamă Sergiu expusă în apel, că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal a fost „consumată după emiterea încheierii Judecătoriei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate”.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 25 iulie 2017, se evidențiază din apelul procurorului, că infracțiunea prevăzută de art. 251 Cod penal a fost „consumată după emiterea încheierii Judecătorei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate”, dar în decizia instanței de apel se indică că „cunoașterea momentului consumării infracțiunii continue are importanță or, în cazul infracțiunilor continue, legea penală aplicabilă în timp este legea în vigoare la momentul încetării acțiunii infracționale. În speță, încetarea activității infracționale a lui Boghean Ivan se datorează intervenției autorității de stat - organul de urmărire penală, care la 30.04.2015 s-a sesizat în rezultatul depunerii la 27.03.2015 a plângerii penale de către partea vătămată BC „Victoriabank” SA (f.d.96, vol. III), prin care iarăși nu s-au respectat nici limitele apelului și nici a rechizitoriului, care trebuia să cuprindă perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată, pe care urma să se expună instanța de apel, ce nu s-a realizat în speța dată și respectiv nu poate fi menținut de instanța de recurs ordinar.

Menționează apărarea că, instanța de apel nici de această dată nu a constatat perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată lui Boghean Ivan.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, infracțiunea prevăzută la art. 251 Cod penal se consideră consumată din momentul producerii prejudiciului material (în cazul modalităților de însușire (consumare) și înstrăinare) sau din momentul tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor gajate, sechestrate. Iar acțiunile infracționale ale lui Boghean Ivan, prevăzute de art. 251 Cod penal au fost „consumate după emiterea încheierii Judecătorei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra bunurilor gajate”. Ceea ce se înțelege că activitatea infracțională a inculpatului a fost încetată după emiterea de către Judecătoria Chișinău sediul Buiucani a încheieri menționate supra. Or, în conformitate cu prevederile Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.173 din 25.07.2014 (în vigoare din 08.11.2014), art. III - la art. 251 din Codul Penal nr. 958-XV, din 18 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, în titlul și în dispoziția normei, textul „însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate sau confiscate” se substituie cu textul „însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, luate în leasing sau confiscate”. La fel indică apărarea, că instanța de apel nu a ținut cont nici de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

Cât privește legalitatea și temeinicia sentinței judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 octombrie 2016 prin care a fost achitat Boghean Ivan, partea apărării o consideră legală și întemeiată, astfel, instanța de fond a examinat obiectiv probele conform materialelor din cauza penală, ceea ce demonstrează că a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de Procedură Penală.

Mai mult ca atât, menționează avocatul, că acuzatorul de stat nu a probat întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251, alin.(1) Cod Penal. Or

din materialele cauzei penale nu reiese că după data de 07.03.2013, când s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile gajate de către instanța de judecată, Boghean Ivan a efectuat careva acțiuni în privința bunurilor sechestrate, nu rezultă efectuarea unor asemenea acțiuni și din învinuirea adusă inculpatului.

Astfel, instanța de fond nu a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan prezența semnelor laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 alin.(1) Cod Penal și anume ce ține de însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, sau care era obligată conform legii să asigure integritatea lor.

Totodată, evidențiază recurentul contradicții în declarațiile martorilor Lepădatu Vitalie, Petrovici Eleonora, Răileanu Vitalie cât și a părții vătămate date în instanța de fond.

Menționează apărarea că, în opinia instanței de apel cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, vinovăția acestuia se dovedește prin totalitatea de probe pertinente și concludente ce coroborează între ele. La fel, de către executorul judecătoresc nu i-a fost adusă la cunoștință înștiințarea despre faptul că acele bunuri urmau a fi ridicate.

**11.** Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2018, a fost admis recursul declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

**12.** Din textul recursului ordinar declarat a rezultat că recurentul critica decizia instanței de apel sub aspectele că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, cazuri ce cad sub incidența temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și încălcarea prevederilor art. 6), 8) CEDO.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit a constatat, că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară și a admis practic aceleași erori de drept, fără a-și motiva clar soluția privind vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Colegiul penal lărgit a reținut că, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece:

a) excluzând din învinuirea formulată, indicii calificativi: „Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate”, și încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 251 Cod penal după indicii calificativi: „Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate și utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor”, în mod

neclar și divergent a constatat fapta ca fiind comisă întocmai cum este indicată în rechizitoriu, fără a-și argumenta soluția;

b) evidențiind poziția procurorului din apel că infracțiunea a fost ”consumată după emiterea încheierii Judecătoriei Buiucani din 07.03.2013 de aplicare a sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate”, invocând că apelantul critică sentința de achitare numai în partea învinuirii de ”însușire, înstrăinare și tănuire a bunurilor sechestrate”, nu și gajate”, n-a dat răspuns la argumentele apărării și n-a constatat când totuși a fost comisă infracțiunea de însușire, înstrăinare și tănuire a bunurilor sechestrate”. Or, constatând fapta conform rechizitoriului (unde se regăsesc diferite perioade de timp și anume: 05.02.2013-02.04.2013, 24.01.2013, 20.05.2014), referindu-se la componența de infracțiune prevăzută de art. 251 Cod penal, în redacția Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, fără a indica redacția Legii și data concretă, ce la caz are o importanță deosebită pentru încadrarea juridică a faptelor inculpatului, întrucât pe parcursul anilor 2009-2017 dispoziția și sancțiunea art. 251 Cod penal au fost modificate;

c) descriind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal (obiectul, subiectul, latura obiectivă, latura subiectivă), instanța de apel divergent și-a motivat soluția privind prezența în acțiunile inculpatului a acestora și în special:

- indicând că obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile gajate, sechestrate, constată că ”încheierea din 07.03.2013 prin care a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor gajate conform contractului de gaj nr. 1638C din 21.12.2011, i-a fost adusă la cunoștință inculpatului, acesta totuși a însușit, tănuit, înstrăinat bunurile sechestrate”, fără a specifica dacă sechestrul a fost aplicat real asupra bunurilor gajate, care dintre bunurile sechestrate au fost transmise inculpatului spre păstrare, fără a stabili acțiunile concrete ale inculpatului de însușire, înstrăinare, tănuire a bunurilor sechestrate (descrierea și valoarea acestora);

- menționând, că ”*calitatea specială de subiect, cerută de art.251 Cod penal îl are proprietarul bunurilor puse sub sechestrul, care nu au fost ridicate, se sigilează și se lasă pentru păstrare, fie posesorul unor asemenea bunuri, fie un alt membru adult al familiei respectivului posesor sau proprietar, cărora le-a fost explicată răspunderea prevăzută la art. 251 Cod penal, pentru care li s-a cerut angajament în scris*”, divergent constată, că „*inculpatul este subiectul infracțiunii – ca reprezentant al persoanei juridice și, acționând în numele societății, semnând contractul de gaj, având obligația conform pct.3 p.3.2 din contractul de gaj să asigure integritatea bunurilor .....ect.*”, fără a da apreciere învinuirii aduse și a combate constatările primei instanțe și poziția apărării, ”precum că inculpatul nu este subiectul infracțiunii date, nefiind clar data comiterii acesteia, or, la momentul încheierii contractului de gaj -21.12.2011 și până la aplicarea sechestrului din data

de 07.03.2013, art.251 Cod penal nu prevedea răspundere penală pentru însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, iar după data de 07.03.2013, când s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor gajate de către instanța de judecată, lipsesc probe ce ar confirma că inculpatul a efectuat careva acțiuni în privința bunurilor sechestrate, ect.”;

d) trecând în revistă mai multe dovezi scrise, însă fără a le indica esența probatorie, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, punând la baza hotărârii de condamnare și declarațiile inculpatului date în cadrul urmăririi penale, fără a respinge versiunile apărării și constatările primei instanțe, fără a ține cont și de indicațiile instanței de recurs pentru rejudecare, în aspectul vizat.

Colegiul instanței de recurs a reținut, că instanța de apel, urma să stabilească concret, reieșind din învinuirea formulată, perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată pentru aplicarea corectă a normei penale. Or, art. 251 Cod penal pe parcursul perioadei indicate în rechizitoriu, de comitere a infracțiunii de către inculpat, a fost modificat de repetate ori, astfel, urmează a fi verificată învinuirea în raport cu normele legale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii ținând cont de prevederile art. 10 Cod penal.

Astfel, s-a constatat, că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, nu conține răspuns la toate motivele invocate în apel, nefiind combătute constatările primei instanțe de achitare a inculpatului, lipsește evaluarea probelor, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, or, acestea, fiind doar descrise, nu au fost apreciate fiecare în parte și în cumul, ținând cont de învinuirea adusă inculpatului. Or, instanța de apel urma să verifice dacă învinuirea din rechizitoriu corespunde circumstanțelor stabilite, în baza probelor cercetate, să constate fapta comisă, perioada de timp în care s-a comis infracțiunea imputată, acțiuni ce în speța dată nu au fost efectuate, motivarea fiind contradictorie.

Alt aspect pe care l-a nominalizat instanța de recurs este faptul că la rejudecarea cauzei, instanța de apel, n-a constatat circumstanțe importante pentru judecarea cauzei și anume: *”dacă în perioada din 07.03.2013 când a fost aplicat sechestrul și până la data de 31.03.2015 când a fost înaintată plângerea precum și până la data de 23.09.2015 când a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, anume Boghean Ivan este persoana căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, că acesta a comis fapta care i se încredințează și anume însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, precum și faptul că anume în această perioadă*

*Boghean Ivan a însușit sau a înstrăinat bunurile sechestrate ori le-a utilizat în alte scopuri, a efectuat inculpatul careva acțiuni în privința bunurilor sechestrate după data de 07.03.2013, când s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile gajate de către instanța de judecată”.*

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, învinuirea adusă inculpatului și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Ca urmare, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu și-a motivat soluția referitor la recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Boghean Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, fără a verifica dacă acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzută de legea penală, la momentul comiterii infracțiunii, prin ce a admis o eroare de drept, care nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Totodată, s-a reținut, că instanța de apel, a ignorat indicațiile instanței de recurs, date în decizia Colegiului penal lărgit din 25 iulie 2017, care sunt obligatorii pentru instanța de rejudecare, potrivit dispozițiilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, și a comis practic aceleași erori de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul a statuat, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs a conchis de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel a fost casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

**13.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020 instanța de apel a respins ca nefondate apelurile declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate BC „Victoriabank” SA, Malai Mariana, și s-a menținut fără modificări sentința Judecătoriei Buiucani din 18.11.2016.

**14.** În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, cercetând prin prisma rigorilor de drept, a considerat că acuzatorul nu a demonstrat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, potrivit căreia inculpatul a fost achitat pentru faptul că a înstrăinat în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o

persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, ori de la data de 21.12.2011 când a fost încheiat contractul de gaj și, până când a fost emisă hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău nr. 2e-578/13 din 07.03.2013, prin care s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup- Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA conform contractului de gaj nr. 1638 (C) din 21.12.2011, deoarece pentru această perioadă nu se prevedea răspundere penală.

Nu constituie un temei de casare a sentinței faptul indicat de acuzatorul de stat că, nu este clară poziția instanței odată ce prin probatoriul administrat legal se constată fără echivoc că inculpatul a tănuit și însușit bunurile sechestrate în cazurile nepretinse de lege, considerând că faptul infracțiunii s-a produs și elementele infracțiunii date sunt întrunite deoarece, instanța de fond just a reținut că, în perioada din 07.03.2013 când a fost aplicat sechestrul și, până la data 31.03.2015 când a fost înaintată plângerea precum și până la data de 23.09.2015, când Boghean Ivan a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pentru această perioadă de către organul de urmărire penală nu au fost anexate care-va acte din care ar fi reieșit când a fost comisă de către Boghean Ivan fapta care i s-a încredințat și anume însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, precum și nu a fost probat faptul că anume în această perioadă Boghean Ivan a însușit sau a înstrăinat în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor.

Instanța de apel nu a constatat prezența elementelor componente infracțiunii prevăzute de art. 251 CP și probele pe care se întemeiază concluziile, or, din materialele cauzei penale nu reiese că după data de 07.03.2013 când s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor gajate de către instanța de judecată, Boghean Ivan a efectuat careva acțiuni în privința bunurilor sechestrate. Nu rezultă efectuarea unor asemenea acțiuni și din învinuirea adusă inculpatului. Mai mult ca atât, de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 251 alin. (1) Cod penal.

Astfel, s-a atestat că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. 3) Cod de procedură penală nu s-a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele Legii. De asemenea, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Din probele administrate la faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, a conchis instanța de apel, că s-a probat cu certitudine că fapta infracțională prevăzută de art. 251 Cod penal, nu a fost comisă de inculpat, iar afirmația acuzatorului de stat precum că, instanța de apel justifică concluzia instanței de fond potrivit căreia nu s-a constatat în acțiunile lui Boghean Ivan, prezența semnelor laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal și anume ce ține de însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor, sunt nefondate și lipsite de temei.

Totodată, a menționat instanța de apel, necesitatea menținerii sentinței de achitare în privința inculpatului, pentru înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tănuirea bunurilor gajate, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor deoarece, pentru perioada din 21.12.2011 când a fost încheiat contractul de gaj și până când a fost emisă hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. 2e-578/13 din 07.03.2013 privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor gajate nu se prevedea răspundere penală.

Nu a constituit pentru instanța de apel un temei de casare a sentinței în cauză nici faptul indicat în apelul reprezentantului părții vătămate BC „Victoriabank” prin care a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 4.686.915,20 lei, deoarece, doar odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciază dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge, iar în privința inculpatului s-a adoptat sentință de achitare .

În cazul dat, instanța de apel a menținut sentința de achitare deoarece nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

**15.** Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și Șeful secției asistență juridică generală a BC „Victoriabank” SA, Cirimpei Igor, au atacat-o cu recurs ordinar.

**15.1** Procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal cât și neexpunerea instanței de apel la pronunțarea dispozitivului referitor la apelul reprezentantului părții vătămate.

Instanța de apel, în opinia recurentului, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului. Ambele instanțe s-au bazat doar

pe argumente nefondate ale părții apărării, fără a se da o apreciere în coroborare cu celelalte probe obținute în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată.

Argumentele instanțelor sunt neîntemeiate deoarece în susținerea apelului declarat, acuzatorul de stat a menționat că, fiind audiat la etapa urmăririi penale, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a declarat că faptele incriminate se confirmă prin materialele cauzei (vol-I, f.d. 160). Însă fiind audiat în cadrul ședinței de apel, inculpatul nu și-a recunoscut vina. Acuzarea consideră că vinovăția este demonstrată pe deplin de probele administrate de urmărirea penală: declarația părții vătămate BC „Victoriabank” SA; declarațiile martorilor Lepădatu Vitalie, Petrovici Eleonor, Raileanu Vitalie; procesul de ridicare din 03.06.2015, prin care de la reprezentantul părții vătămate a fost ridicată copia contractului de gaj al bunurilor mobile nr. 1638 (B) din 21.12.2011; procesului-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2015, prin care au fost examinate copiile actelor ridicate de la reprezentantul părții vătămate; procesului-verbal de ridicare din 10.11.2015, prin care de la reprezentantul părții vătămate, au fost ridicate copiile raporturilor de expertiză tehnică; procesului-verbal de examinare a obiectului din 04.12.2015, prin care au fost examinate copiile actelor ridicate de la reprezentantul părții vătămate la 10.11.2015; actelor de predare-primire la Acordul privind executarea benevolă a dreptului de gaj din 24.01.2013; titlului executoriu nr. 2e-578/13 din 07.03.2013 emis de Judecătoria Buiucani, potrivit căruia s-a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor de transport gajate de către SRL „Sebgrup-Trans” în favoarea BC „Victoriabank” SA; încheierii executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu nr. 018-803/13 din 07.03.2013.

Cu referire la obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, aceasta îl constituie bunurile materiale gajate, sechestrate în modul prevăzut de lege.

Acuzarea consideră neîntemeiat argumentarea precum că inculpatul nu a tănuit bunurile gajate aflate sub sechestru, or contrar prevederilor acordurilor de executare a dreptului de gaj din 24.01.2013, inculpatul nu a asigurat transmiterea efectivă și în totalitate a bunurilor în posesia lui BC „Victoriabank” SA. Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

**15.2** Reprezentantul BC „Victoriabank” SA, Cirimpei Igor, a invocat în recursul său prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, instanța de apel neîntemeiat în partea ce ține de elementele infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, cât și de neexpunerea instanței la pronunțarea dispozitivului referitor la apelul reprezentantului băncii.

Instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului. De asemenea a invocat că inculpatul a

recunoscut vina în comiterea infracțiunii la etapa urmăririi penale. Însă în cadrul ședinței instanței de apel deja nu recunoștea vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

De asemenea, consideră neîntemeiat argumentul precum că inculpatul nu a tănuit bunurile gajate aflate sub sechestru, or contrar prevederilor acordurilor de executare a dreptului de gaj din 24.01.2013, inculpatul nu a asigurat transmiterea efectivă și în totalitate a bunurilor în posesia lui BC „Victoriabank” SA.

**16.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor specificate de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Se reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, indicând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este indicat declarativ.

Procurorul și reprezentantul BC „Victoriabank” SA consideră că rezultând din probatoriul administrat și cercetat de instanțele de fond vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii de însușire, înstrăinarea în cazuri nepermise de lege tănuirea a bunurilor gajate este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil, pe când instanțele, făcând abstracție de circumstanțele obiectiv stabilite în cadrul urmăririi penale, eronat au conchis că învinuirea imputabilă inculpatului nu este clară, neconstatând existența faptei infracțiunii. Totodată, partea acuzării susține că instanțele de fond nejustificat au apreciat critic declarațiile martorilor ce coroborează cu celelalte probe ale acuzării, inculpatul a recunoscut vina la urmărirea penală după care nega și nu au luat în considerație modificările pe art. 251 Cod penal.

Verificând decizia adoptată de instanța de apel, Colegiul apreciază că, criticele procurorului sunt nefondate, întrucât aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea

descriptivă a hotărârii judecătorești, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO și art. 417 Cod de procedură penală.

Tot în acest punct de analiză urmează a se reține că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că Boghean Ivan urmează a fi achitat de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 251 Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul Penal, rezultând din materialele dosarului, specifică că judecând apelul, instanța, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței de achitare în privința inculpatului.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune condamnarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii de însușire, înstrăinare a bunurilor sechestrate, după cum solicită procurorul.

Instanța de apel verificând cele imputate lui Boghean Ivan în baza art. 251 Cod penal, corect a conchis că procurorul nu și-a susținut învinuirea în sensul declarat, adică nu a acumulat și prezentat instanței suficiente probe verosimile, pertinente și concludente, care ar fi demonstrat indubitabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii.

Totuși, atât procurorul și reprezentatul BC Victoriabank” SA pretind că inculpatul a tăinuit și a însușit bunurile sechestrate în cazurile nepretinse de lege, considerând că faptul infracțiunii s-a produs și elementele infracțiunii date sunt întrunite.

Instanța accentuează că, titlul art. 251 Cod penal inițial era „*Însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tăinuirea bunurilor gajate, sechestrate sau confiscate*” după modificări legii nr. 173 din 25.07.2014 s-a schimbat în „*Însușirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, înghețate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate*”. Fapta s-a săvârșit în anul 2013 când era în vigoare versiunea veche, iar argumentele acuzării se axa pe obiectul material sau imaterial al infracțiunii ce reprezenta bunurile gajate. Sentința a fost pronunțată la 18.11.2016, după intrarea în vigoare a noilor modificări în cod, totuși practica judiciară este de partea aplicării legii existente în perioada înlăptuirii infracțiunii. Ca urmare obiectul infracțiunii nu s-a identificat precum și nu a fost probat faptul că anume în această perioadă Boghean Ivan a însușit sau a înstrăinat în cazurile

nepermise de lege, tănuirea bunurilor sechestrate ori utilizarea lor în alte scopuri, căreia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor. Instanța de apel nu a constatat prezența elementelor componente infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal și probele pe care se întemeiază concluziile, or, din materialele cauzei penale nu reiese că după data de 07.03.2013 când s-a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor gajate de către instanța de judecată, Boghean Ivan a efectuat careva acțiuni în privința bunurilor sechestrate. Nu rezultă efectuarea unor asemenea acțiuni și din învinuirea adusă inculpatului. Mai mult ca atât, de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 251 alin. (1) Cod penal.

Referitor la criticele recurenților precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, Colegiul Penal reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul Penal nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea achitării lui Boghean Ivan și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prin urmare, opozabil poziției susținute de recurent, se relevă că, potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelului declarat de procuror, ca nefondat, precum și motivele adoptării unei atare soluții. De asemenea, instanța de recurs nu vede necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, toate alegațiile din această cerere de recurs, deoarece careva temeiuri de casare *ex officio* Colegiul nu a stabilit.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de procuror și de reprezentantul BC Victoriabank” SA nu și-au găsit confirmarea.

**17.** În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

**d e c i d e :**

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu și Șeful secției asistență juridică generală a BC „Victoriabank” SA, Cirimpei Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe BOGHEAN Ivan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 decembrie 2020.

**Președinte**

**Catan Liliana**

**Judecător**

**Ghervas Maria**

**Judecător**

**Pitic Mariana**